

Κερκύρας Νεκτάριος: Η κοινωνία μας αλλοιώθηκε και στο ήθος και στις αξίες και στους θεσμούς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στη νότια Κέρκυρα, στη πόλη της Λευκίμμης και συγκεκριμένα στον Ιερό Ναό των Αγίων Θεοδώρων, λειτούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών & Διαποντίων νήσων [κ. Νεκτάριος](#) και τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αιμνήστου πατρός Φωτίου Ασπιώτη, που στον ως άνω ναό διεκόνησε για πολλά χρόνια. Μεταξύ άλλων, στο κήρυγμά του, ο Μητροπολίτης Κερκύρας αφού τόνισε ότι η κοινωνία μας αλλοιώθηκε και στο ήθος και στις αξίες και στους θεσμούς, πρόεσθεσε ότι καθώς πορευόμαστε στη περίοδο της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής ας οπλιστούμε και ας αξιοποιήσουμε τα χαρίσματα τα οποία μας έδωσε ο Θεός. “Βεβαίως προς τούτο χρειάζεται αγώνας πνευματικός και αυτός ο αγώνας σύμφωνα με την παράδοση της

Αγίας μας Εκκλησίας ονομάζεται ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ", είπε.

Στον κατάμεστο Ιερό Ναό όπου προσήλθαν από όλα τα μέρη της Λευκίμης για να τιμήσουν τη μνήμη του αιμνήστου πατρός, ομίλησε **ο Σεβασμιώτατος** αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή του Ασώτου υιού. Ιδιαίτερα αναφέρθη στο ένα πρόσωπο της παραβολής τον νεότερο υιό, όπου απαίτησε την περιουσία η οποία του ανήκε προκειμένου να αποχωριστεί από τα πνευματικά δεσμά του πατέρα. Βεβαίως ο Ιησούς ο οποίος απευθυνόταν στους μαθητές και όχι μόνο, οι οποίοι δεν είχαν την ωριμότητα την πνευματική αφού ακόμη η Θεία Χάρις του Αγίου Πνεύματος δεν τους είχε επισκιάσει, μιλώντας παραβολικά, εννοούσε περί της περιουσίας της πνευματικής, τα πνευματικά και τα ψυχικά χαρίσματα με τα οποία ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και τον προίκισε με αυτά προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει για το καθομοίωσιν. Ο νεότερος λοιπόν υιός καθώς αυτονομείται από τον πατέρα λαμβάνει ταυτόχρονα και αυτά τα χαρίσματα που είναι η πνευματική περιουσία, τα οποία δεν τα επαυξάνει αλλά τα κατασπαταλά. Η πνευματική υπόσταση του κάθε ανθρώπου, η οποία έχει ένα μέρος από τα χαρίσματα του Θεού, μπορεί ή να τα επαυξήσει τα χαρίσματα και να γίνουν η αιτία της ένωσής μας με τον Θεό Πατέρα, ή να τα διαστρέψει και να γίνουν η αιτία του αιωνίου πνευματικού θανάτου μας, καθώς θα είμαστε χωρισμένοι της παρουσίας του Θεού. Και τούτο διότι ο πειρασμός είναι εκείνος ο οποίος μας πολεμάει και

μισεί την δημιουργία του Θεού.

Ο Άσωτος υιός αντελήφθη τον κρημό της πνευματικής καταστροφής, όταν άρχισε να γεύεται τα ξυλοκέρατα της αμαρτίας, τα οποία ποτέ δεν μπορούν να κορέσουν την πνευματική πείνα και την αναζήτηση του αληθινού Θεού και γι αυτό έλαβε την απόφαση της επιστροφής. Η επιστροφή είναι μια γενναία πράξη και βεβαίως αυτή την επιστροφή του καθ ενός μας, την αναμένει ο Θεός Πατέρας. Την αναμένει, η Εκκλησία του Χριστού μας.

Ο σύγχρονος άνθρωπος δυστυχώς στην πλειονότητα του, ή αυτονομήθηκε από τον Θεό Πατέρα, ή αποπειράται συνεχώς αυτή την αυτονόμησή του προκειμένου να γευτεί τα ξυλοκέρατα της αμαρτίας. Το πιο σπουδαίο είναι ότι καυχάται με αυτή του την απόφαση και το θεωρεί πρόοδο, καθώς πιστεύει στην δύναμη του και στα χαρίσματα τα οποία του δόθηκαν από τον Θεό και τελικά δεν είναι δικά του.

Η κοινωνία μας αλλοιώθηκε και στο ήθος και στις αξίες και στους θεσμούς. Όλα ευτελίστηκαν μπροστά στη φαντασμαγορία της ποικίλης αμαρτίας – ηδονής σαρκολατρείας – πλεονεξίας – φιλοδοξίας, φτάνοντας στη κατάσταση της αγριότητας που προκαλεί η παράβαση του θελήματος του Θεού. Να επιτίθεται δηλαδή αδελφός επί του αδελφού, γονείς εναντίον των τέκνων τους και τα τέκνα εναντίον των γονέων τους. Έτσι η εγκληματικότητα μπροστά στην οποία ιστάμεθα

ενεοί, προχωρά ακάθεκτα στην εποχή μας.

Ο άσωτος της παραβολής τόλμησε και επέστρεψε στον Πατέρα για να συνδέσει ξανά, την πνευματική κληρονομία της περιουσίας του που έλαβε από τον Θεό Πατέρα. Αλλά και η στάση του αληθινού πατέρα έναντι του πεπτωκότος είναι στάση αγάπης συγχωρητικότητας αποδοχής αποκατάστασης.

Καθώς πορευόμαστε στη περίοδο της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής ας οπλιστούμε και ας αξιοποιήσουμε τα χαρίσματα τα οποία μας έδωσε ο Θεός. Βεβαίως προς τούτο χρειάζεται αγώνας πνευματικός και αυτός ο αγώνας σύμφωνα με την παράδοση της Αγίας μας Εκκλησίας ονομάζεται ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ. Όταν

τη πρόκληση της αμαρτίας πρόσωπα, αλλά και ως λαός.

το του αιμνήστου πατρός η του.

